

تلگراف به کرمانشاه

کراما نشاھان - جناب مستطاب عمدة العلما العظام، آقای حاج آقامسلمہ اللہ تعالیٰ
 (الی آخر مثال ساق است)

تلگراف به پزد

پزد - خدمت سرکار شریعتمدار آقای آقامیر سید علی مدرس دام علاه - از
 تفصیل احکام محکمه بندگان حضرت مستطاب حجۃ الاسلام دام ظله العالی به حرمت
 استعمال دخانیات بای نحو کان البته اطلاع دارد و لی اکنون بر حکم باقیند
 و مقرر فرموده اند که مادام که رفع انتیاز بالمره از داخله و خارجه به طریق
 تحقیق بر خودشان محقق نشود و اعلام جدید به رفع حکم نفرمایند، حکم به
 حرمت باقی و اجتناب لازم و رخصت نیست. دستخط مبارک به همین مضمون
 خواهد رسید .
 (حسین النوری)

تلگراف به سبزوار

سبزوار - جناب مستطاب عداد الاسلام آقای آقامیرزا ابراهیم شریعتمدار دام
 علاه - چون به جهت مفاسد مداخله اجانب در بلاد اسلام بندگان حضرت حجۃ الاسلام
 دام ظله العالی حکم به حرمت استعمال مطلق دخانیات بای نحو کان فرموده اند
 که البته به اطلاع جناب عالی رسیده، مغضض اعلاء کلمه حق عرض می شود که فعلا
 هم حکم به حرمت باقیند و تا رفع مداخله آنها از داخله و خارجه به خودشان
 محقق نشده اعلام به رخصت نفرمایند حکم به حرمت باقی و اجتناب لازم و
 رخصت نیست .
 (حسین النوری)

تلگراف به طهران ۱۵ تاریخ ۱۳۰۹ جنادی الاولی

جناب شریعتمدار آقا شیخ فضل اللہ نوری سلمہ اللہ تعالیٰ - از طهران جمعی
 سوال نموده اند از حکم حضرت حجۃ الاسلام در خصوص دخانیات، عجب است،
 بلی حکم صادر مجدداً هم به دستخط مبارک با پست می رسد.
 (حسین النوری)
 در اواخر ماه جمادی الاولی ۱۳۰۹ مقاله سودمندی از طرف یکی از علماء نوشته و به
 در و دیوارها چسبانیده و در مدارس و مساجد انداخته که صورت آن از این قرار است :

هئاله ملی

بسم اللہ الرحمن الرحيم - در مسئله توتوں و تنبیکو و شخص مستأجر
 انگلیسی و حکایت منع از استعمال آنها که منتسب به رؤسائے ملت گردیده است
 منباب المقدمة عرضه می دارد، که از اصول موضوعه و مسلمات تمام ادب عقول
 است، که باید شخصی که مالک نقطه ای از نقاط است سد احتمالات ورود
 اجنبی را بر آن نقطه بنماید. حتی هر گاه عاقل احتمال بدهد فلاں که اقرب

مردم است به او ، اگر چندی در خانه او بنشینداظهار مالکیت خواهد نمود و اخراج نتوان کرد مگر به مشقت ، فرمود از اول منوع از دخول خواهد بود چه رسد به این که اگر کسی دشمن قوی پنجه داشته باشد و احتمال بدهد شاید شبیخون به خانه او بزند یا در صدد قتل او بر آید وی را راحت نشاید و نقبات و نور آن خانه را کمال محافظت و مراقبت باید بنماید . و دیگر آن که الملك عقیم از شیم نفس و مسلمات ملوك است چه بسیار عقود و عهود نبود بسته شد و به حلاج حفظ مملکت و سلطنت در انتقام آن منقض گردیده و دشمنان را به ایمان مبنایه مطمئن ساخته پس از استیلاء از پایش در آوردند . و دیگر قطع حاصل از تجریبه که عبارت از تکرر مشاهده است از اصول برهان و امور قوی بنیان است و به تکرر مشاهده از حالت اهالی انگلیس و مک و خیال آنها نسبت به اهالی هندوستان و مصر و سایر جاهای واضح و هویدا کا الشمن فی وسط السماء گردیده ، که قرارداد آنها پایه و اصلی ندارد . چنانچه در بد و ضبط هند به اسم تجارت رعایای آنجا را تبعه ساخته و از خود هم جماعیت منضم نموده بالآخره بدون زحمت منازعه بر تمام مملکت استیلا یافتند و به قرارهای اولیه وفا ننمودند ، مصر را هم به همین نیچ مقهور ساختند و الان آن نابکاران در صدد ضبط و بردن مملکت ایران بر آمدند اعاده^{الله} تعالی من ذلك . از طرف فارس که اول نور اسلام است راه را مفتوح ساخته و در سرحد خراسان که از موقعه قدیمه آستان نامن الائمه (علیه السلام) است بنای شهر به آن تفصیل گذاردند و اسباب و آلات جنگ در آن نقطه به نحو اتم و اکمل فراهم آورند . مستاجر تباکو را چه واداشته که همچو بنای عظیمی به اسم محل تباکو در نقطه باغ ایلخانی که مشرف بر تمام شهر و ارک و سایر نقاط این شهر است بنماید . قریب چهار درع عرض دیوار از کج و آجر ساخته اند مانند ، کشتی زره پوش توپ بر او گردش می کند با این که برای او ممکن بود سرای امین الملك را خالی از اغیار اجاره نماید . از کجا به اشاره دولت آنها نباشد بلکه مقلنوں این است که تمام این مخارج گزار از مالک مملکت آنهاست و لا تاجر را چه کار به هفت کروز یا دوازده کروز مخارج اجاره داری بنماید . کی می تواند اصل مایه خود را از این اهالی فقیر ایران دریافت دارد . از کجا می توان اطمینان تحصیل نمود که در مقام حاجت بکار بزند و غیره توپ و تفنگ به این محل حمل ننماید که در مقام حاجت بکار بزند و تمام شهر را در آن واحد خراب و منهدم سازند . به اسم مفترش تا سی تومان به سر گردها دادن و غلامها در اطراف مهیا ساختن دلبل واضحی است بر طول

آمال و بلندی خیال و دفع ضرر مظنون ، بلکه محتمل عقلاً لازم و از آنجایی که امام عصر حجۃ بن الحسن (عجل المفرجه) را توجیهی تام است به شیعیان و بقاء سلطنت سلطان ایران چنان که متکلمین فرمایند وجوده لطف و بقائیه لطف آخر از بابت لطف جاری فرمود به قلم شریف جناب مستطاب قبلة الانام حجۃ الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن شیرازی دام ظلهما العالی که از خواص بندگان خدا و شیعیان امام همام (علیه السلام) است و قریب نود سال در خدمتگزاری شرع مبین و ترویج دین خاتم النبیین (ص) زحمات بالنهایه کشیده و متول به ناحیه مقدسه امام زمان گردیده که (اليوم استعمال تنبیاکو و توقون . بای نحو کان در حکم میخاربه با امام زمان است) و الحق این کلمه جامعه شریقه که مشتمل بر معانی کثیر است داخل در امثال توقیمات رفیعه و الفاظ صادره از لسان صاحب الزمان (عجل المفرجه) است و چنان ابهت و وقیع در قلوب وضعیع و شریف و عالم و جاهل افکند که با هزار توب و تفک ممکن نبود معانت این خلق را از شرب دخانی، کرد . گویا منادی امام عصر (عجل المفرجه) ندا در داد که ای طبیعین امام (عجل المفرجه) حفظ اسلام موقوف به عدم استیلای کفار است ولن یجعل الله للكافرین علی المؤمنین سبیلا . دادن تنبیاکو و توقون به دست کفار مثل سایر چیزها سبب استیلاء و دخنه و کثرت نفوذ آنها است و بالمال سلطنت شیعه به ید بد آنها قرار خواهد گرفت . پس چیزی که ممکن الترک است باید تمام مردم فعلاً ترک کنند لعل الله یحدث بعد ذلك امراً و حفظ بیضه اسلام داخل در اصول و فرائض عینیه است ، بر تمام آحاد مسلمانان با عدم من به الکفاية واجب عینی است و احل مسئله ما داخل در احکام و موضوعات مستتبه نیست ، تا این که اطاعت آن تنها بر مقلدین واجب باشد بلکه از قبیل حکم در موضوعات صرفه است که اطاعت حکم حاکم شرعی مطاع بر مجتهد دیگر و مقلدین لازم و متحتم است . به مقتضای فرمایش حضرت صادق (علیه السلام) (اذا حکم بحکمتنا فلم یقبل منه فانما بحکم الله استخف و علینا رد و الراد عليه داد علینا و هو علی حد الشرک بالله تعالی) مثل حکم جناب حجۃ الاسلام میرزا دام ظله العالی حکم حجۃ امام عصر است بر خلق و نقض حکم ایشان نقض حکم امام (عجل المفرجه) است و وسوسه و بودن حکم از جناب ایشان مثل وسوسه در قرآن است که آیا کلام خلق است یا فرمایش خالق گذشته از این که خط و مهر ایشان بالیان دیده شده است . این کلمه شریقه تطبیر توقیمات رفیعه است که بر این عالم ربانی که داخل در مراتین و اهل الله و خواص اولیاست ورود نمود و انقطاع سفارت در غیبت کبری منافقی با ورود توقيع بر خواص نیست چنانچه

بر شیخ مفید و دیگران نازل گردید. نمود بالله من سینات العمل و قبیح الزلل و
به نستین .

این مقاله نیز در رفع شکوک و شباهتی که در این خصوص به اذهان مردم عوام جا
داده شده خیلی مؤثر و مفید افتاد.

صورت اعلانی روز جمعه بیست و سوم جمادی الاولی سنّة ۱۳۰۹ به دیوار شمس العماره
و سایر گذرها و مجامع شهر چسبانیده بدین مضمون که :

بر حسب حکم جناب حجۃ الاسلام آقای میرزا شیرازی یوم دوشنبه آتبه
جهاد است مردم مهیا شوید .

این شایعه شورانگیز دروغین بدزودی در شهر منتشر گردیده عامه مردم را مهیج
گردید ، مردم راستی به خیال جهاد افتادند . در صدد کارسازی تهیه و تدارک و فراهم
کردن اسلحه بر آمدند و آذوقه جمع و فراهم آوردند . مردمان در مقام وصیت و وداع با
أهل و عیال خودشان به ناله صدا بلند نمودند فرنگیانی که مقیم دارالخلافه بودند از
سفرا و غیر هم همکی از این معنی سخت مضطرب و پریشان شده برای حفظ خودشان از
دولت در این خصوص امتنیت و اطمینان طلبیدند که ما به اطمینان دولت بدین مملکت
آمدیم اکنون که مردم ملت را حکم به جهاد آمد و رعیت در خیال شورش و ستیزگی
با دولتند تکلیف ما چیست ؟ و از طرف حفظ خودمان چگونه و به چه وسیله مطمئن باشیم ؟
اولیای دولت که در باره خود و حرمسرای سلطنتی و سایر اجزاء سلطنت به غایت مضطرب
و هراسان بودند از این اطمینان خواستن خارجه نیز چند درجه بر وحشت و اضطراب
ایشان افزوده ، لذا از یک طرف مستمسک به اذیال علماء گردیدند که این شایعه را
تکذیب کنند . از یک سو مجلسی در دربار تشکیل دادند که صورت آن مجلس از این
قرار است :

اجزاء حضار مجلس از طرف ملت : جناب آقامیرزا حسن آشتیانی - جناب آقا سید
علی اکبر تفرشی - حاج شیخ فضل الله نوری - جناب امام جمعه - جناب آقاسید محمد رضا
طباطبائی - جناب آقاسید عبدالله بیهانی - جناب آخوند ملامحمد تقی کاشی . اجزاء حاضرین
مجلس از طرف دولت : نایب السلطنه کامران میرزا . وزیر اعظم امین السلطنه . حاج امین السلطنه
امین الدوله - مشیر الدوله - قوام الدوله - مخبر الدوله .

از جانب ناصر الدین شاه صورت فرمان امتیاز نامه عمل این امتیاز را به میان گذارده
که بر حسب امر همایونی شما که علماء شریعت و رؤسای ملت هستید صورت این امتیاز نامه
را ملاحظه بفرمائید و در خصوص قرارداد عمل این امتیاز هر گونه تعهد و شرطی که دولت
به موجب این امتیاز نامه برخلاف مقاصد ملت و احکام شریعت ملتزم گردیده تغییر بدهید
شروع به خواندن امتیاز نامه کردند . نخستین کلمه‌ای که عنوان فرمان این عمل در صدر

این نامه نوشته شده کلمه (منوبل) است. اولیای شریعت نخست از معنی این کلمه پرسش نمودند جواب گفته شد این کلمه لفظی است فرنگی و بر حسب وضع این لغت در اصل معنی امتیاز و انحصار است. (منوبل) خرید و فروش تباکو یعنی انحصار معامله تباکو و توتون مملکت به شخص صاحب امتیاز به طوری که معامله این اجنبان مخصوص او باشد و در مملکت هیچ کس را حق این معامله جز به اذن و اجازه او نباشد و صاحبان این اجنبان مجبوراً باید به او بپرداختند و به دیگری نمی‌توان فروخت. پس از شرح و تفسیر این کلمه اولیای ملت فرمودند که این نخستین التزامی است که در این امتیازنامه برخلاف احکام شریعت و اصول مسلمة ملت واقع شده است (الناس يسلطون على اموالهم) در شریعت اسلام مالک در مال خود صاحب اختیار است مالک را از هیچ رو برمالش جبر و قهر نتوان نمود. بنای حک و اصلاح شد. این کلمه اولین باید حک شود. اولیای دولت در این خصوص که اصل عنوان این عمل و تمام مطلب و مدعای ایشان بود به کوشش افتاده که بلکه بتوانند به مداعنه و صورت سازی یک نحو کلاه شرعی بر سر این عمل گذارند و بعضی از منتبسان به شریعت که در باطن کمال موافقت و همراهی را با خیالات ایشان داشتند نیز در مقابل علماء بنای لم ولانسلم را گذاشتند. علماء نیز در این مقام سخت ایستاده که ما پیغمبران مشرع و شریعت آور نیستیم تا بتوانیم حرامی را حلال کنیم. وظیفه ما علماء اسلام تنها بیان حلال و حرام شریعت اسلام است. حکمی که در این خصوص در شریعت اسلام مقرر گشته همان است که بیان شد، از این گونه جوابهای سخت علماء ابوباب هر گونه مداعنه بر اولیای دولت بسته شده، عرصه از هر جهت بر ایشان تنگ گردید. این بود که امین‌السلطان جان مطلب را اظهار نمود که آقایان بی‌پرده می‌گویند اعلیحضرت شاهنشاهی صریحاً فرموده‌اند تغییر و تبدیل این امتیازنامه از هیچ رو دولت را ممکن تواند بود. این معنی مجال و ممتنع است. شما از این معنی قطع نظر نموده فکر دیگر بکنید. علماء نیز در کمال صفا گفتند ما هم بی‌پرده می‌گوئیم حرام شریعت اسلام را از هیچ رو نمی‌توانیم حلال نمود. مساعدت با دولت در خصوص این امتیازنامه از ما نیز مجال و ممتنع است. علاوه بر این که غرض دولت از انتقاد این مجلس هرگاه تدبیری برای برداشتن منع و مثار که دخانیات است، شما خود می‌دانید که در این منع ما را از هیچ رو مدخلیتی نبوده و نیست. از جانب رفیع‌الجواب حضرت حجۃ‌الاسلام که نایب امام و حکم جنابش در باره مجهود و مقلد ناگذ و واجب‌الاتباع است در سرمن رأی حکمی بمعنی استعمال دخانیات به تفصیلی که می‌دانید شرف صدور یافته و این حکم به مجرد رسیدن در کمتر از نیمروز در این بلدهم جا شایع و همه‌کس اطاعت نمود ما نیز در این خصوص مانند سایر مردم اطاعت نمودیم. اولیای دولت از این در راهی به مقصد نیافته از در تهدید بدرآمدند. مشیر‌الدوله خطاب به علماء کرده و گفت آقایان این امر

برای شما خوبی ندارد. آقا سیدعلی اکبر تفرشی از این سخن تهدیدآمیز برآشست که این نامه بوطها چیست؟ چه معنی دارد؟ چه می‌کنند ما را؟ قوام‌الدوله به سخن درآمد و گفت: برداشتن این امتیاز مجال و ممتنع است. باز جناب آقا سیدعلی اکبر گفت: کویا رئیس دخانیات و رزی شما باشد. امین‌السلطان گفت: خیر ایشان جناب قوام‌الدوله وزیر امور خارجه می‌باشد. جناب آقا سید محمد رضا فرمود: اگر این حکم را دولت داده است که باید به امنی ملت باشد و اگر شخص شاه داده است که . . . حقی نداشته و ندارد. اولیای دولت که عرصه را بر خود تنگ یافته از خواندن امتیازنامه صرفنظر کرده شروع به قرائت تلگراف کردند که سابقاً تکارش یافت بالجمله پس از مذاکرات بسیار امین‌السلطان از طرف علماء و کالت گرفت و متعهد شد که بر حسب وکالت از جانب علمای ملت در فسخ و ابطال این عمل اقدامات مجدانه بکار برد و به قدر امکان در رفع این امتیاز کوشش نموده از هیچ رو فروگذاری نکند. مشروط بر این که علماء هم پس از رفع این امتیاز در خصوص اباحة دخانیات و تکذیب اعلام جهاد مضايقه روا ندانسته. مجلس بدینجا ختم یافت.

آن مقاله و این اعلان باعث شد که سفیر روس هم در سفارت خانه روس مجلسی به عنوان صیافت تشکیل داد که ما صورت آن مجلس را درج می‌نماییم لکن در این مقام بهتر این است که به مناسبت صورت امتیازنامه را هم درج کنیم و هداصورته:

صورت امتیازنامه

صورت فرمان امتیاز تباکو و توتون منویل خرید و فروش و ساختن در داخل یا خارج - کل توتون و تباکوئی که در ممالک محروسه به عمل آورده می‌شود تا اقصای مدت پنجاه سال از تاریخ امضاء این انحصار نامه به مازور تالبوت و به شرکه خودشان مشروط به شرایط ذیل مرحمت و واگذار فرمودیم.

فصل ۱ - صاحبان این امتیازنامه همه ساله مبلغ پانزده هزار لیره انگلیسی به خزانه عامره اعلیٰ کارسازی خواهند نمود اعم از این که از این کار نفع ببرند یا ضرر این پول هر ساله در پنج ماه از سال گذشته پرداخته می‌شود.

فصل ۲ - فقط محض تعیین از تباکو و توتونی که در ممالک محروسه به عمل آورده می‌شود صاحبان این امتیاز ثبت از زراعی که می‌خواهد عمل زراعت این امتیاز را بکند نگاه خواهند داشت و دولت علیه به حکام محلیه حکم اکیدی خواهد فرمود، که ذارعین تباکو و توتون را مجبور بدادن ثبت نمایند و اذن و اجازه نامجه از برای فروش و معامله و غیره توتون و تباکو و سیگار و سیگارت و اتفیه و غیره حق خالق صاحبان این امتیاز است و احدی جز صاحبان این امتیاز نامه حق صدور اجازه نامه جات مزبوره ندارند و نخواهند داشت امنیت توتون و تباکو

فروش که مشنول این حرقتند در کسب و معاملات داخله خود برقرار خواهند بود مشروط باشتن اجازه نامه‌ها که دارند: امتیاز خواهد داد.

فصل ۳. بعد از وضع جمیع مخارج متعلق به این عمل و تقسیم صد پنج سرماهه خودشان بین صاحبان این امتیاز یک ربع منافع باقی مانده سال به سال تسلیم خزانه عامره اعلیٰ خواهند نمود. دولت ایران حق وارسی بدفاتر هرساله آنها خواهد داشت.

فصل ۴. جمیع اسباب کارخانه و ملرورمات این کار که صاحبان این امتیاز داخل ممالک محروسه می‌آورند از جمیع عوارضات گمر کی وغیره آزاد خواهد بود.

فصل ۵. حمل و نقل توتون و تباکو در ممالک محروسه بلا اجازه صاحبان این امتیاز منوع است مگر آنچه که مسافرین برای استعمال یومیه خودشان همراه داشته باشند.

فصل ۶. صاحبان این امتیاز باید جمیع توتون و تباکوئی که در ممالک محروسه به عمل آورده می‌شود ابیاع، در عرض آن نقد کار سازی نمایند تا آن درجه که قابل استعمال باشد، تمام باید تباکو و غیره‌اکه فعلاً موجود است ابیاع نمایند. قیمت که باید به عمل آورنده بی‌مالک داده شود، دوستانه بین عمل آورنده با مالک و صاحبان این امتیاز قرار خواهد شد. ولی در صورت عدم رضایت طرفین به حکمیت مرضی الطرفین رجوع خواهد شد و حکم قطعی مجری خواهد شد.

فصل ۷. دولت علیه متقبل می‌شود که به هیچ وجه علاوه و اضافه بر مالیات و عوارضات و رسوم گمرک حاليه در باره توتون و تباکو و سیگار و سیگارت و افکه تا اقضای مدت پنجاه سال از تاریخ امضای این امتیاز نامه تمامی نهضنین دارنده امتیاز و شرکای او تمهدند که تمام رسوماتی را که بالفعل از تباکو عاید دولت علیه ایران می‌شود کما کان عاید گردد.

فصل ۸. هر کس یا کسانی که بخواهند از این فصل گریزی اختبار نمایند مورد سیاست و مجازات دولت خواهند شد و هر کس یا کسانی که در پیش آنها خفیه تباکو و توتون وغیره بهجهت فروش این معامله پیدا بشود نیز به جریمه و سیاست سخت دولت گرفتار خواهد شد. دولت علیه حمایت و تعویت صریح هرچه تمامتر خود را در باره جمیع عمال صاحبان این امتیاز مرعنی خواهد نمود و صاحبان این امتیاز تمهد می‌نمایند که به هیچ وجه از حقوق خود موافق این امتیاز نامجه تجاوز ننمایند.

فصل ۹. صاحبان این امتیاز مختار خواهند بود تمام حقوق یا امتیازات ویا تعهدات وغیره خود را به هر کس یا کسانی که میل دارند منتقل نمایند ولی قبل

از وقت به او لیای دولت اطلاع نخواهد داد.

فصل ۱۰- عمل آور نده یا مالک توتوون و تباکو هر وقت توتوون یا تباکوی

خود را حاصل نمود باید خود به نزدیکترین و کل صاحبان این امتیاز اطلاع بدهد که حاصل ایشان به چه مقدار است تا این که صاحبان این امتیاز نامه بتوانند تعهدات مقررة فوق را در فصل ششم به موقع اجراء گذارند و آن را به زودی ابیان نمایند.

فصل ۱۱- صاحبان این امتیاز حق نخواهند داشت اراضی ابیان نمایند مگر

به اندازه ازوم اجرای این امتیاز نامه به جهت انجار و مورد لزوم آن.

فصل ۱۲- زارعین بر طبق تفصیل شروطات که از جانب صاحبان این امتیاز

به همراهی دولت مقرر می شود و حق می باشند که به اندازه (فی) برای حاصل خود پیشکی به آنها داده شود.

فصل ۱۳- اگر از تاریخ اعضاء این امتیاز نامه تا انقضای مدت یک سال کمپانی

اجزای آن تشکیل نشود و شروع به کار نشود این امتیاز نامه از درجه اعتبار ساقط

و باطل خواهد شد. مگر این که جنگ یا امثال آن که مانع تشکیل کمپانی باشد
واقع شود.

فصل ۱۴- در صورت وقوع اختلاف ما بین دولت علیه ایران و صاحبان امتیاز،

آن اختلاف رجوع به حکمیت مردمی الطرفین خواهد شد و در صورت عدم امکان

رضایت طرفین حکم اختلاف را رجوع به حکمیت قطعی حکمی به تعیین یکی از نمایندگان دولت اتریشی یا آلمان یا اتریش مقیم طهران خواهد شد.

فصل ۱۵- این امتیاز نامه به دو نسخه ماین دولت علیه ایران و مازور باشد

به اعضای اعلیحضرت همایون شاهنشاهی و ثبت وزارت امور خارجه مبادله شده و

مضون فارسی آن محل اعتنا خواهد شد. تاریخ مطابق ۲۸ ربیع‌الثانی تمام شد.

این امتیاز مشتمل را بدین تفصیل که مرقوم افتاد در فرنگستان تحصیل نموده به مقتضای آن مال اندیشه و اتفاقی که انگلیسیان را در کار است برای استحکام کار خود که دیگر قابل نسخ نباشد حقوق و تعهداتی را که به موجب این قرارداد بر عهده دولت ایران می داشته

به چندین دست نقل و تحويل داده پائی نیز از سایر دول بزرگ اوروب در میان کشید. به خیال خود تا آنجائی که او را در امکان می گنجید مطلب را بزرگ کرد که دیگر دولت ایران را مجال فسخ و ابطالی نباشد و پس از همه این اساس بندیها و تمدید سایر مقدمات کار به فاضله هنده ماه از معاودت موکب همایونی به مقر سلطنت، جمعی از فرنگیان به نام

هیئت کمپانی این عمل به آرزوی و حل جوئی مقصود عده خودشان با اشتهای هرجه صافتر به ایران شناختند. در اثنای همین مسافت عبورشان به اسلامبول افتاده صاحب روزنامه

اختر را با رئیس این جماعت ملاقاتی دست داده ، روزنامه گرامی را در این خصوص
مقاله ای است که عیناً نقل می شود .

مقاله روزنامه اختر - صاحب روزنامه مذکور می گوید ما را با صاحب امتیاز
در اینجا ملاقاتی دست داد در آن ملاقات درخصوص شرایط امتیاز صحبتی در میان گذشت
مومیالیه مدعی این شد که انحصار تباکو و توتون در ایران موجب منافع دولت و زراع
تجارت است پرسیدم که اولاً از منافع زراع شرحی بیان نماید که از این معنی چه فایده
دارند . گفت که زراع پیش از این محصول را یا نسیه به تجار مملکت می فروختند و یا
این که با چیت و کرباس مبادله می نمودند اما من پس از برداشتن محصول پول نقد خواهم
شمرد جواب دادم که این دعوی بی دلیل و سخن ناتمامی است زیرا که زراع همه وقت
محصول را به نقد می فروختند سهل است که بسا می شد سه ماهه پیشکی هم از تجار پول می
گرفتند که هنگام درک محصول جنس بدنه و فرقش این است که آنگاه مرد زارع صد
نفر مشتری داشت و از روی رواج وقت مالش را به نحوی که دلش می خواست می فروخت .
حالا باید تنها به یکنفر بفروشد . آنهم به قیمتی که خردیار معین می گند ، پس این معنی
موجب ضرر گردید نه منفعت . بفرمائید منفعت دولت از این امر چیست ؟ گفت سالانه
بعلاوه پانزده هزار لیره انگلیس دفع مداخل نیز به دولت عاید خواهد شد . جواب داده
شد که این نیز حرفی است سنت به علت این که دولت عثمانی در صورتی که توتون همکار
محروسه خیلی کمتر از محصول تباکو و توتون ممالک ایران است سالانه از اداره (رزی)
یعنی انحصار ، معادل هفتصد هزار لیره عثمانی می گیرد ، خمس مداخل نیز به دولت هاید
است (بین تفاوت ره از کجاست تا به کجا) و حال آن که توتونی که به خارج می رود
نیز از قید انحصار آزاد است . یعنی هم زراع می توانند به خارج بفرستند هم تجار ، حتی
دولت نیز به ملاحظه رفاه حال زراع و تجار محصولی که به خارج می رود حبه و دیناری
گمرک نمی گیرد تا دست رعیت باز شده رغبت زراع از کاشتن و پرورش دادن آن محصول
نگاهد . بنابراین مبلغی که سالانه شما به دولت خواهید داد در جنب منافعی که اداره (رزی)
به دولت عثمانی می دهد وقوعی ندارد یعنی این همه مداخل به کبسته خود شما خواهد رفت .
دست تجار هم که از امروز بالمره بسته شد . به علت این که محصولی که به خارج خواهد
رفت نیز داخل شرایط امتیاز است معلوم است که صاحب امتیاز چندین تصعیبات در آورده
مبالغی به اسم مخارج و منافع انحصار بدان افزوده آنگاه به تجار خواهد فروخت که هیچ
کس زیر آن بار تواند رفت . مجملًا از این انحصار و امتیاز منافعی به ملک و ملت عاید
نخواهد شد سهل است که خیلی ضرر و خسارت از این رو به مملکت وارد خواهد آمد که
از حالا تعداد آن ممکن نیست این قدر هست که در شرایط امتیاز خیلی سماح شده واسطه
کار غفلت کرده است چنانچه امروز تنها انحصار برای تباکوی اصفهان آنهم به استثنای

داخله مملکت چند تن از معتبران تجار ایران هستند که سالانه بیست هزار لیره به دولت می‌دهند پس از این یکی می‌توان دریافت که در شرایط امتیاز آن چقدر سماح شده است. افسوس است که اولیای دولت به چه ملاحظه زیر این بارگران رفته‌اند معلوم است در امثال این کارها که هنوز در ایران رواج نکرده‌اند مأمورین بی خبر از وضع کار که تاکنون امثال آن را در ملک خود ندیده‌اند. البته از میدان مردمان محیل و چرب زبان و خوش آمدگوی فرنگستان، گوی توانند ربود معاایب و مضرات این کار نه چندان است که به نوشتمن تمام شود عجالتاً باید سوت و ساخت تا خدای خود به حال ملت ترحم فرماید.

مجلس ضیافت

پس از آن که اعلان جهادیه منتشر گردید و مترتب بر آن مجلس علماء و درباریان منعقد، امین‌السلطان منقبل گردید که امتیاز را مرتفع سازد و معامله را فسخ نماید آقایان هم متوجه شدند که شایعه جهادیه را مکذب شوند و در بالای منبر مردم را امر به صبر و تأمل و انتقال را روز چهارشنبه ۲۱ ماه فرمودند و نیز به مردم رسانیدند که شما با پادشاه طرف می‌باشید و استرداد حقوق خود را جاهدید. این مقاوله و مجاهده را جهاد گفتن خطاست. امام جمعه در بالای منبر به همین مضمون نطق نمود که یک دفعه مداری زنها و ضجه آنها بلند شد که امروز اگر مردان ما مانند زنان در خانه بنشینند ما زنان جامه مردان می‌پوشیم و حق خود را از دست نمی‌دهیم. این چه فرمایش است که می‌فرمایند ما نه با پادشاه طرفیم نه با کس دیگر ما اجراء حکم خدا را خواهایم. این مذاکرات آقایان اگرچه قدری مردم را ساکت نمود لکن باز از وحشت و اضطراب آسایش نداشتند این شد که سفیر دولت روس مجلسی به عنوان ضیافت ترتیب داده و سایر سفرای خارجه را به انضمام رئیس کمپانی امتیاز آرسن، نام دعوت نموده همگی شان حاضر آن مجلس شدند. پس از پذیرایی ورودشان چون هنگام دور باده رسید، صاحب منزل یعنی سفیر روس خود ابتداء نموده جامی به دست گرفت و این عبارت بگفت: به سلامت اتفاق کلمه ملت اسلام و لاجرمه نوش جان کرد. حضار مجلس از استماع این کلمه که بر حسب رسم و عادت مردم فرنگستان این چنین کلمه در چنین موقعی کاشف از کمال اشتیاق و آرزومندی گوینده به این معنی است به غایت در عجب شده بدیهی است «سلامتی اتفاق کلمه ملت اسلام» گذشته از این که بکلی منافق مقاصد عموم فرنگستان است امروزه همان اتفاق کلمه ملت اسلام است که عرصه را بر همه مقیمین این شهر بدهیں حد تنگ گرفته.

سفیر روس چون آثار تعجب از ایشان مشاهده نمود به گفتار آمده که مرا از ترتیب این مجلس غرض جز این منظور نظر نمود که همگی شماها را در یک مجلس جمع آورده همین عبارت را بگویم و شرح دهم اگر رخصت فرماید بی پرده سخن کنم؟ گفتند: عمه گوشیم، تا چه فرماید. آغاز سخن کرد که آقایان من: امروزه معادل

دوکرور مالیات از اجناس و معمولات فرنگستان از قبیل قلیان و سرقلیان چینی و بلور در جاهای خود موقوف و معطل مانده و حال آنها بالمال هم معلوم نیست چه خواهد بود و سبب این وضع اختلال آمیز همگی را معلوم است که «آرسن» این مرد صاحب امتیاز دخانیه، عملی را برخلاف آئین مسلمانان با دولت گذرانیده و چون اینگونه عمل مطابق اصول اسلامیه نبوده است رئیس اسلامیان که به مراحل از حدود ایران پیرون است رفع و ابطال این عمل را در این دیده که مسلمانان را از استعمال دخانیات ممتنع دارد در این مقام بر آمده دو کلمه در خصوص منع مسلمانان از این عمل نوشته و فرستاد و این نوشته به محض وصول در ظرف یک نیم روز در شهر به این عظمت همه جا منتشر گردیده و به محض اشتهرار این یک دو کلمه نوشته، تمامی مسلمانان با این که هنوز صحت و صدق این نوشته بر اکثر و اغلب محقق نشده بود، تنها به احتمال این که شاید صحیح باشد این چنین عادت پانصد ساله را یک دفعه چنان که می بینند بالمره متارکه نمودند. حالا شما سفرای محترم که وکلای دول بزرگ اروپا هستید و بر حسب وظیفه و منصب بزرگ خودتان نظر در وجوده سلاح و فساد و منافع و مضر دولت و مملکت خود را در عهده دارید معین بفرمایید، که منشاء این خسارت و ضررا و تدارک آن را در چه می دانید؟ این مطلب تا به این حد هنوز جزوی است و این مقدار ضر را می توان متحمل شد، ولی هرگاه این مرد صاحب امتیاز اندکی دیگر این معامله را دنبال کند و آن مرد بزرگ اسلام نیز برای دفع طرف مقابل بنای تشدید در امر گذارده بنویسد که شرب چائی نیز همین حال دارد هیچ تصور کرده‌اید چه مقدارها مالیه از اجناس و معمولات فرنگستان که لوازم این کار است از قبیل قند و چائی و سماور و قوری و سبزی و استکان و نعلبکی و غیر اینها بالمره عاطل و باطل مانده، تا چه پایه سکته به کلیه تجارت فرنگستان وارد خواهد آمد؛ این هم گوئیم آسان است اگر این مرد مسلم القول بنویسد که تمامی امته و اجناسی که از فرنگستان حمل و نقل به ایران می شوند کائنات اکان حالت همین و استعمالش روا نیست، بلکه ما بایتحاج مسلمانان باید مثل سابق از داخل مملکت فراهم شود شماره گرفته اید چندین باب بزرگ از تجارت تمامی دول اروپ از این رهگذر مسدود خواهد شد!

این را هم سهل گیریم. هرگاه این شخص بزرگ نافذالکالمه حکم بُنی بدهد که بر مسلمانان حتم و لازم است که تمامی فرنگیانی را که در بلاد اسلام منتشر ند همگی را باید قتل و اعدام نمود هیچ می دانید آن گاه چه خواهد شد و چقدرها نفوس از تبعه دول اروپا در این مملکت عرضه دمار و هلاک خواهند شد و این همه نفوس تلف شده را آن گاه به چه می توان تلافی نمود و حال آن که می دانید موافق قانون تمامی دول متمنه روی زمین هر نفس که در بلوای عمومی تلف شود خوش هبا و هدر خواهد رفت زیرا که مؤاخذه داشتن عمومی را در این خصوص از آن رو که تلافی فاسد بغاقد است تقض غرض و منافی

مقاصد سیاسی دول متمدن خواهد بود.

بعد از این بیانات گفت نه تنها دولت متبوءه من در معرض اینکونه مخاطرات واقع است بلکه دولت متبوءه شما که حاضرین این مجلسید حقی دولت انگلیس نیز در این مقاصد و مضر شریک و سهیم خواهند بود. من امروز شما خفتگان را بیدار نمودم تا فردا هیچ یک از شما را نزد دولت متبوءه خود عذری نباشد. تا هنوز وقت است پیش از این که این فتنه چنان غلط و اشتبادی گیرد که دشنه چاره بالمره از چنگ هر کس بیرون شود فکری بکنید.

جون سخن این مرد خردمند کارآکام پیايان می‌رسد، تمام سفراء متوجه آرسن، تباکوئی شده می‌گویند سخنان این مرد دانشمند همکی درست و تمام است. این وضع فساد آمیز حالی و آنچه از این مقاصد که بدین رشته و ترتیب پیش آمد تمامی دول می‌تواند گردید، نه منشاء همه اینها توئی؟ و تحریک این فتنه را بدین گونه که امن و امان از مال و جان همکی را در این بلد برداشته شده است تو باعث بوده و هستی، باید البته حکماً هر چه زودتر درست در علاج کار برآمده یا رأساً فتح و ابطال این عمل نموده بالمره دست از این کار برداری و یا این که مخصوصاً از رؤسای اسلام در این خصوص اعضاء بیاوری.

«آرسن» امتیازی در جواب سفرا می‌گوید من چکونه دست از این معامله می‌توانم داشت حال آن که این کار تاکنون زیاده از جهار کرور به رشوه و تعارف و مردم و مواجب و تعمیرات و سایر تهیه اسباب و لوازم خسارت کشیده ام.

سفیر روس نیز در جواب این حرف او می‌گوید: مسلمانان را می‌رسد بگویند چون تو از اول می‌دانستی این چنین معامله بر خلاف اصول و قواعد ملت و بدون رضا و امتنای رؤسای اسلام است لاجرم این خواهش داشد که خود بر ضرر خود اقدام نموده و این مبلغ خسارت را دانسته به کیسه خود وارد آورده ای و هر کس دانسته بر ضرر خود اقدام نماید البته غرامت او بر کس دیگر نخواهد بود چنانچه این مطلب نیز از اصول مسلمه ملت اسلام بلکه تعامی ملل است.

سفراء نیز در این خصوص تصدیق از سفیر روس نموده، مرد امتیازی بالمره مفحوم شده از هر گونه سخنی در جواب بماند. این شد که لاعلاج در آن مجلس از سفرا مهلت می‌طلبد تا به خیال خودش از رؤسای اسلام به رشوه و نوبت امضا نامه بگیرد. استهال نامه او را پذیرفته مجلس را برهم زدند بیچاره «آرسن» تباکوئی متغیر که چه کند؟ چکونه چشم از همه این خسارتها پوشیده دست از این عمل بر گیرد؛ و اگر نه چکونه در مقابل این دول بزرگ از عهد: جواب بیرون آید. رفته به امین‌السلطان وزیر اعظم درآویخت که من به اطمینان دول اقدام بر این عمل نموده و زیر بار گران این همه خسارت رفته ام حالا

به سبب این روش و غوغای عمومی مردم مملکت از اصل عمل باز ماند، همچنان که طرف مسئولیت تمامی دول نیز واقع شده‌ام شما در باره من از دو کار یکی را اختیار کنید، یا خسارت‌های من را غرامت کشیده و تدارک کنید تا کمپانی دست از عمل برگرفته و پی کار خود رفته این فتنه به خود فرو نشیند و یا این که دولت ایران اقدام نموده این فتنه و غوغای عمومی را به اجازه و همراهی علماء ملت فرو بنشاند.

امین‌السلطان نخست امضا علما را متفقیل شد، یکی از علماء را به خانه ماحب امیاز فرستاد که سه هزار و پانصد تومان هم از این ملاقات بر خسارت افزوده گردید که در اینجا قلم تکارنده تاریخ پیش نمی‌رود و چشم از دو جزء و تاریخ خود که خیلی باعث بیداری خواهد گردید پوشیده و برای احترام و حقوق آن عالم، رشته تاریخ خود را به همین مقام ختم می‌کنم که اولیاء دولت دیدند از هیچ رو استخلاص برایشان ممکن نیست لذا خسارت کمپانی را متفقیل شده و یک ملت بزرگی را ذیر قرض انداخته، پولها پارک ساخته شد و خرج خانمها شد، قرضی برای دولت و ملت باقی ماند.

وا اسفا! این قرض را کی می‌دهد؟ جز بیجاره ملت؛ جز از مال دعا یا دیگر از چه محل می‌دهد؟ نمی‌دانم شاید از کد یمین و عرق جیبن و اندوخته‌های آبا و اجدادشان نه والله نه باش.

محل اداء این پولها همان فلاحين و ذارعين همان فقراء همان بیجاره‌ها می‌باشد والا پولی که به کیسه آقا و خان و شاه و وزیر و اعیان رفت دیگر خارج نشده و نخواهد شد، بالجمله در این مقام این رشته از تاریخ را ختم می‌نمایم به پاره‌ای از مکتوب میرزا علی‌اسفرخان که به مرحوم آیة‌الله^بمرزا شیرازی قدس سره نوشته است و هوهذا:

صورت عربیه

امین‌السلطان به حضرت آیة‌الله^بمرزا شیرازی

ملاذ‌الاناما، حجه‌الاسلاما، قیله‌کاها - چون این مسئلله اعطاء امتیاز تجارت دخانیات به کمپانی در انتظار و اذعان محل بعض شباهت گردید و حقیقت آن در پرده خفا مانده است و این بنده لازم شمرده سبب اقدام و ارتفاع و جهت الفاء و ارفع آن را من البدو الى الختم به طریق ایحاز کماه‌و الواقع به اطلاع خاطر شریعت مظہور جناب مستطاب عالی دامت افضلله برسانم که از بادی و خاتمه آن مستحضر شده بالکلیه کشف غلط از این مسئلله بشود.

لهذا به تصدیع می‌بردازد: چون در ایامی که مرحوم میرزا حسین خان مشیرالدوله به خدمت صادرت در این دولت جاوردید عدت مقتخر بود با کمپانی انگلیس قرار نامه تمدید راه آهن را از بوشهر تا کابلان منعقد ساخت و قرار نامه مزبور به قدری متضمن خطرات دولتی و ملتبی بود که علاوه بر ثلمهای حقوقی

دولتی تمام حدود ملکی و ملکی هباء متنوراً محدود بود . همان اوقات ذات کامل صفات اعلیٰ حضرت قوی شوکت اقدس همایون ظل الله روحنا فداء خطرات مزبوره را به نظر دقت ملاحظه و خود آن مرحوم را به الغاء آن قرارنامه مکلف و حکوم فرمودند . هر قدر با کمبانی مزبور و دولت انگلیس مذاکره کرد مقصود حاصل نگردیده ، بر اصرار آنها افزود تا مشارالیه مرحوم شد . بعد از آن نیز تا سافرت اخیره همایون به فرنگستان این مستله به حالت اولیه باقی بود ، که تقریباً چهارده سال طول کشید و بر قوام ادعای کمبانی و مخاطرات آن افزوده بود . در آن سفر با زحمات و تدایر و مشمول تضليل خداوندی آن قرارنامه مشوّه لنو و این امتیاز تجارت دخانیات که آن وقت همچو می نمود که به هیچ وجه ضرری برای دولت و ملت ندارد برقرار شد و از آن مخاطرات غلیمه آسودگی حاصل آمد . بعد از اقدام به اجرای فصول این قرارنامه متدرجاً معایب و مضار مخفیه این امتیاز نیز به ظهور پیوسته زراع و تجار و رعایای دولت علیه به مقام عرض و اظهار مضار مزبوره آمدند . نظر به آن کذات ملکوتی صفات همایونی رعایای دولت ابدبیناد را که ودایع محترمه رب العباد می باشند همواره بر عهده شاهنشاهانه خود فرض می شمارند ، از فواید این کار بکلی صرف نظر و به امضاء آن عن الاصل امر و مقرر فرمودند مخلص نیز با کمال شفف بالجنان والارکان ، مشغول اجراء این اراده مطاعة مبارکه بود ، که در آن بین از لطایف غیبیه فقرة احتراز شرب دخان الهام و مقوی اصل مقصود محمود همایونی گردیده شوق و جهد بنده نیز در الغاء امضاء این امتیاز به هزار چندان کشیده خالصاً مخلصاً کوشیده تا پحمدالله تعالیٰ بکلی محو و کان لم یکن شیئاً مذکوراً شده ، عموم رعایا و برایا و تجار و زراع آسوده و آزاد شدن و الان وجهاً من الوجه و لو بقدر الذره احدی از خارجه مداخله در زراعت و بیع و شری و تجارت و حمل و نقل و انتقالات دخانیات ندارد و عاملهایی که در ولایات داشتند بر داشتنند برخی هم مشغولند که محاسبات خود را با مردم پرداخته بروند ، بعضی اخراج شده ، عنقریب حوزه ایران از وجود آنها خالی و متخلى می شود .

متهی این است که دولت علیه خسارت وارد و بر آنها و مخارج را که کرده اند محض رفاه دعیت و اجراء حمایت ملت و ترویج شریعت از مرد دیگر که ضرری بر احدی نخواهد داشت به مرور خواهد داد . الخ .

بقیه مكتوب تمارفات رسمي و خارج از مانحن فيه است .

سافرت مؤلف به کربلا و مراجعت به قبران - در مرحله سنه ۳۲ سنه ۱۳۱۲ به عزم

عبدیه بوسی ائمه عراق و قدمیم تحصیل علم و تکمیل اخلاقی از طهران حرکت کرده
نخست درک فیوضات «حضرت مرحوم حجۃالاسلام حاجی میرزا محمدحسن شیرازی را کرده
از آن پس به کربلا مشرف شدم در حوزه درس آقا میرزا محمدحسین شهرستانی وارد شده
از دشحات فیوضات ایشان بهرهور گشتم . چون هوای آن سامان مخالف مزاجم بود به
حکم طبیب عودت به عجم را عازم گشتم در این وقت نیز مرحوم حجۃالاسلام حاج میرزا
محمدحسن شیرازی در ماه سیام ۱۳۱۲ بدروع جهان گفت دیگر امیدی در توقف نماند
لابد معاودت به طهران نمودم و به خدمت جناب حجۃالاسلام آقا میرزا سید محمد طباطبائی
معرف شدم و نفحات قدس ایشان بندۀ را جذب و صفات طبیه و اخلاقی مرتبه ایشان دل بندۀ
را به خود جای نمود و هماره ملازم حضرتش بودم و از معلومات جدیدهشان بهرهور گشتم
مساعی جمیلهشان در ترقی نوع بشر بود و قطع شجرة خبیثه شر، پیوسته مواعظ ایشان
در تقویر عقول بود و عمیشه جهدهشان در تعلیم جهول ، از این رو امر به تأسیس مدرسه
اسلام نمود و تشکیل انجمن مخفی که در آن نو باو گان وطن و رجال آتیه را به طرز
جدید آموزگاری کنم و این خفتگان بادیه و مردان حالیه را بیداری دهم و ضمناً
آنچه از این دو مقصد نتیجه حاصل شود به یادداشت بنگارم و تجارت خود را محفوظ
دارم .

شروع در عمل شد . مدرسه اسلام افتتاح یافت و شاکردان آن ترقیات فوق العاده
کردند و انجمن مخفی نیز تأسیس شد و نتایج آن آشکار گشت و این هر دو سر مشق
دیگران شد از آن پس مدارس زیاد دایر و انجمن‌های بسیار تشکیل یافت و یادداشت‌ها
بر اوراق بی‌شمار ثبت گردید که اینک تدوین می‌شد .

در مرحله ۳۸ سنه ۱۳۲۱ کتاب شمس اللئات و شمس التصاریف و خلاصه‌الموائل
و خلاصه‌النحو و اصول عقاید و رساله‌سائل لازمه را که از طهارت الی ملح جمع کرده
و به اعضاء جناب حجۃالاسلام آقای حاج سید اسماعیل صدر اصفهانی رسانیده و ترجمه مقامات
حریری و رساله‌ای در معانی و بیان جمع و تأییف نموده و لذت زندگانی خود را در این
مدت چشیده .